

ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Οι Ελληνίδες που θέλουν να κατακτήσουν τις 7 υψηλότερες κορυφές του πλανήτη

Η Βανέσα Αρχοντίδου και η Χριστίνα Φλαμπούρη έχουν ήδη κατακτήσει τις 4 από τις 7 κορυφές του Seven Summit. Μιλάμε μαζί τους λίγο πριν ξεκινήσουν για την 5η, την Πυραμίδα Κάρστενς στην Ωκεανία.

Χρόνος ανάγνωσης: 7'



Σάββατο 07 Ιουλίου 2018

Κείμενο

[Γιάννης Γορανίτης](#)

«Όσο και αν φαίνεται περίεργο ξεκίνησα την ορειβασία για να ξεπεράσω το πρόβλημα υσφοβίας που είχα» λέει στο inside story η Χριστίνα Φλαμπούρη. «Πριν μερικά χρόνια βρέθηκα τυχαία σε μια εκδρομή αναρρίχησης, η οποία ήταν σημαδιακή για μένα. Με το που έπι

[Back to top](#)

βράχο και απομακρυνόμενουν ένα μέτρο από το έδαφος, με έλουζε κρύος ιδρώτας. Η προσπάθεια μου ήταν απογοητευτική. Εκείνη την μέρα τα παράτησα, αλλά με έτρωγε μέσα μου. Αποφάσισα, λοιπόν, να το καταπολεμήσω. Πλέον το βουνό για μένα δεν είναι απλά μια πρόκληση αλλά τρόπος ζωής και ο φόβος είναι μέρος του. Αρκεί μια βαθιά ανάσα και συγκέντρωση στο στόχο για να τον ξεπεράσω, έστω και προσωρινά».

Η Χριστίνα Φλαμπούρη κάπως έτσι έγινε το 2014 μέλος του Ορειβατικού Συλλόγου Αχαρνών. Η Βανέσσα Αρχοντίδου πριν 14 χρόνια, αναζητώντας ένα χόμπι, γράφτηκε στον Αθηναϊκό Ορειβατικό Σύλλογο. Οι δυο τους γνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια μιας ορειβατικής αποστολής στην Ελλάδα και γρήγορα γεννήθηκε η φιλία τους και σταδιακά το κοινό όνειρο των 7 Summits, να κατακτήσουν δηλαδή τις 7 υψηλότερες κορυφές των 7 ηπείρων. Πλέον, η Βανέσα και η Χριστίνα παρότι δεν είναι επαγγελματίες αλπινίστριες (πώς θα μπορούσαν άλλωστε στην Ελλάδα;), έχουν μέχρι σήμερα καταφέρει να ανέβουν στις τέσσερις από επτά κορυφές του στόχου τους:

- Το 2015, σκαρφάλωσαν στην Ακονκάγκουα στις Άνδεις (Αργεντινή), την υψηλότερη κορυφή της Νότιας Αμερικής (6.962 μ.).
- Το 2016, στο Ελμπρούς του Καυκάσου (Ρωσία), την υψηλότερη κορυφή στην Ευρώπη (5.642 μ.).
- Το 2017 στο Ντενάλι (Αλάσκα), την υψηλότερη κορυφή της Βόρειας Αμερικής (6.192 μ.).
- Στο Κιλιμάντζαρο, την υψηλότερη κορυφή της Αφρικής (5.895 μ.), η μεν Βανέσα ανέβηκε το 2014, η δε Χριστίνα το 2017.

Οι υπόλοιπες τρεις είναι το Έβερεστ (Ασία, 8.848 μ.), το όρος Βίνσεν (Ανταρκτική, 4.892 μ.) και η Πυραμίδα Κάρστενς (Ωκεανία, 4.884 μ.).

[Back to top](#)



Ήταν μάλιστα οι πρώτες Ελληνίδες που πάτησαν στην κορυφή του όρους Ντενάλι στην Αλάσκα. «Μετά από τρεις εβδομάδες προσπάθειας, αφού υπομείναμε αφάνταστο κρύο που έφτασε ακόμη τους -30 βαθμούς και αφού αντιμετωπίσαμε ισχυρότατες χιονοθύελλες, βρισκόμουν λίγα μέτρα από την κορυφή» διηγείται η Χριστίνα στο inside story. «Η καρδιά μου χτυπούσε τόσο δυνατά που ένιωθα ότι θα σπάσει, αλλά το μόνο που σκεφτόμουν ήταν ότι θέλω να πατήσω αυτή την κορυφή. Παίρνω μια βαθιά ανάσα και καρφώνω τα μάτια μου στον απόλυτο προορισμό μου: στα 6.192 μέτρα από την επιφάνεια της Γης. Γυρνάω το κεφάλι μου και βλέπω τα μάτια της Βανέσας να με κοιτούν σταθερά. Δεν το σκέφτομαι ούτε στιγμή. Απλώνω το χέρι μου, και έτσι πιασμένες χέρι χέρι, κάνουμε μαζί το τελευταίο βήμα έως την κορυφή. Δεν ήμουν εγώ, δεν ήταν η Βανέσα, είμασταν μαζί».

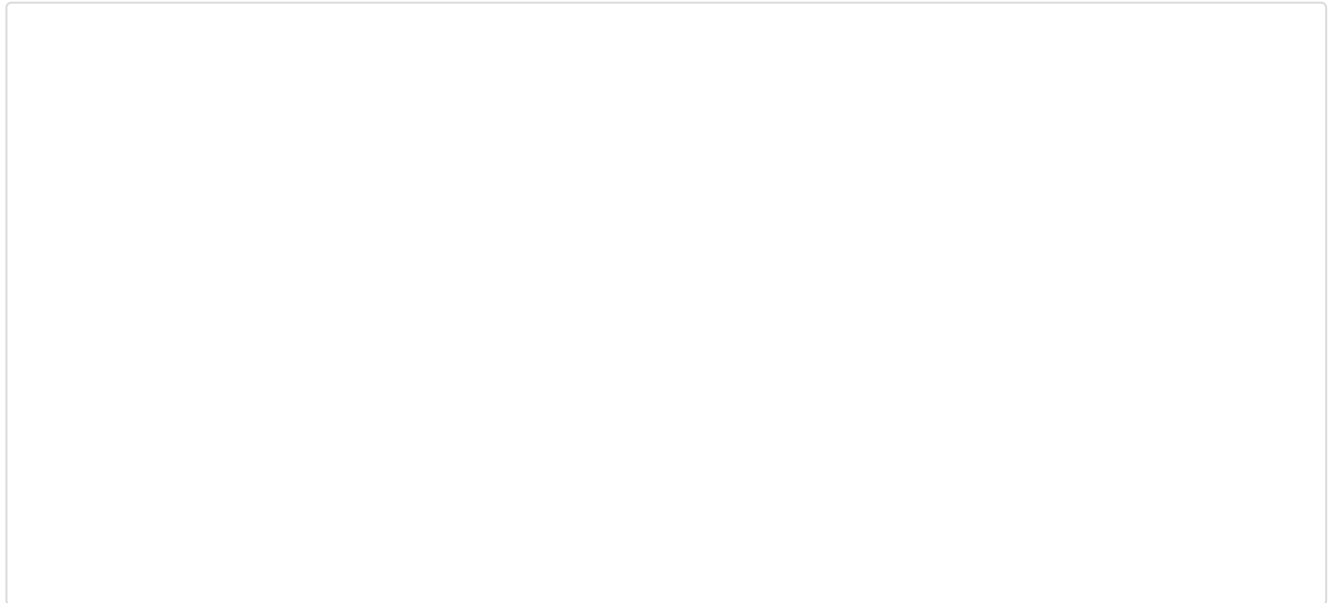
[Back to top](#)



Μια γυναίκα μπορεί

Σε λίγες μέρες ταξιδεύουν στη δυτική Παπούα Νέα Γουινέα, προκειμένου να σκαρφαλώσουν τον πέμπτο κατά σειρά στόχο τους, την υψηλότερη κορυφή της Ωκεανίας. Θα είναι το πρώτο ταξίδι που πραγματοποιούν μόνες τους (έως τώρα ανέβαιναν ως μοναδικά γυναικεία μέλη αποστολών), και θα πραγματοποιήσουν την ανάβαση με τη βοήθεια ενός τοπικού οδηγού. Η Πυραμίδα Κάρστενς (4.884 μ.) δεν είναι ψηλότερη από άλλα βουνά που έχουν ανέβει, αλλά πρόκειται για μια ανάβαση σε σκληρό ασβεστολιθικό πέτρωμα. Δεν αναμένουν μεγάλο βαθμό αναρριχητικής δυσκολίας αλλά ο συνδυασμός της υγρασίας, της βροχής και του εγκλιματισμού που απαιτεί η ανάβαση βουνών πάνω από 4.000 μέτρα, κάνει την προσπάθεια αρκετά απαιτητική. «Έχουμε υπολογίσει να υπάρχει χρόνος αναμονής σε περίπτωση που οι καιρικές συνθήκες δεν είναι καλές. Και μετά η ανάβαση αρχίζει ένα άλλο ταξίδι, ένα ταξίδι περιπέτειας και πολ» [Back to top](#)

αφού θέλουμε να περιηγηθούμε σε αυτό το απόμακρο μέρος του πλανήτη, να δούμε τις φυλές των ιθαγενών, να δούμε τις ακτές του Ειρηνικού Ωκεανού και τα ηφαίστεια της Ινδονησίας» μας λέει η Βανέσα.



Το πέμπτο από τα επτά βήματα στη «σκάλα» των 7 Κορυφών οργανώνεται, όπως και όλα τα μελλοντικά ορειβατικά όνειρά τους, υπό τη σκέπη της πρωτοβουλίας τους [A woman can be](#). «Στόχος μας», λέει η Βανέσα, «είναι να δώσουμε έμπνευση σε όλους τους ανθρώπους να κυνηγήσουν τις προσωπικές τους επιθυμίες. Μιλάμε ως γυναίκες, γι' αυτό και επιλέξαμε να ονομάσουμε την πρωτοβουλία “A woman can be” αλλά το να δίνουμε προτεραιότητα στους προσωπικούς μας στόχους είναι ζητούμενο για όλους μας, ανεξαρτήτως φύλου. Το κυνήγι της επιδίωξης ενός σημαντικού προσωπικού στόχου είναι ουσιαστικά το κυνήγι της ευτυχίας και της αυτοπραγμάτωσης και είναι αυτό που μας κάνει καλύτερους ανθρώπους και για εμάς αλλά και για τους γύρω μας. Για τις γυναίκες, βέβαια, αυτό είναι συχνά πιο δύσκολο καθώς υπάρχουν κοινωνικά στερεότυπα και νόρμες που ακόμα δεν έχουν εξαλειφθεί με αποτέλεσμα να βάζουμε εμείς οι ίδιες όρια στους εαυτούς μας». Και καταλήγει με ένα «ορειβατικό» λογοπαίγνιο: «Επιπλέον θέλουμε μέσα από αυτή την πρωτοβουλία να προβάι

[Back to top](#)

την Ελλάδα με ένα τρόπο διαφορετικό αλλά και δυναμικό, κορυφαίο θα λέγαμε» .



[Back to top](#)

«Σε όλους τους χώρους που είναι παραδοσιακά συνυφασμένοι στο μυαλό μας με το ανδρικό φύλο, οι γυναίκες στην αρχή αντιμετωπίζονται διαφορετικά» λέει η Χριστίνα. «Αυτό βέβαια έχει και τα καλά του, γιατί σου δίνει περισσότερη δύναμη να συνεχίσεις και πάθος για να μην εγκαταλείψεις, επειδή γνωρίζεις ότι με τη δράση σου, μπορείς να αναδιαμορφώσεις σε έναν βαθμό την εικόνα που έχουν κάποιοι για τους ρόλους των δύο φύλων».





Η πιο δύσκολη πτυχή είναι η καθημερινότητα

Οι δύο αλπινίστριες μίλησαν στο πρόσφατο [TEDxAthens](#) για τις δυσκολίες του εγχειρήματος, όπου η Χριστίνα αναφέρθηκε και στην υψοφοβία της και το άγχος που της προκαλούσε ακόμη και το ύψος της σκηνής στο ΚΠΙΣΝ.

[Back to top](#)



Η Βανέσα, μια σκληρά εργαζόμενη μητέρα δύο παιδιών, μας λέει χωρίς πολλή σκέψη ότι η πιο δύσκολη πτυχή είναι η καθημερινότητα. «Είναι δύσκολο να παραμένουμε προσπλωμένες στο στόχο μέρα με τη μέρα. Ειδικά, σε επίπεδο προπόνησης και σωματικής προετοιμασίας, γιατί κάποιος όπως εμείς που κάνει δουλειά γραφείου πρέπει να βρει μέσα στην ημέρα τον απαραίτητο χρόνο. Σαφώς, απαιτείται επιμονή και πρόγραμμα. Η οικογένεια μου με στηρίζει αλλά η στήριξη έγινε δυνατότερη όταν είδαν την αφοσίωσή μου προς το στόχο και κατάλαβαν πόσο σημαντικός είναι ο στόχος αυτός για μένα. Το πρόγραμμα βέβαια είναι απαραίτητο για να κρατιούνται οι ισορροπίες. Προσπαθώ να αφιερώνω τα Σαββατοκύριακα στην οικογένεια μου, γιατί τις καθημερινές είμαι πολύ λίγο μαζί τους. Επίσης, η προπόνηση έχει περιόδους έντασης και περιόδους συντήρησης. Δεν είμαι αθλήτρια, απλώς προσπαθώ τον περισσότερο καιρό να διατηρήσω ένα επίπεδο που θα μου επιτρέψει να πραγματοποιήσω τον στόχο μου».

[Back to top](#)

«Πώς να αγχωθείς με ένα deadline στη δουλειά, όταν έχεις κάνει ένα βήμα πάνω από το απέραντο κενό;»

«Από τις προσπάθειές μας, δεν αντλούμε μόνο προσωπική ικανοποίηση. Αντλούμε και γνώση, εμπειρία, εικόνες», μας λέει η Χριστίνα. «Και με τον κατάλληλο εξοπλισμό προσπαθούμε τις καταγράφουμε γιατί είναι σημαντικό να τις μοιραζόμαστε και με άλλους». Όπως μας εξηγεί, μετά από τις αποστολές κάνουν παρουσιάσεις. Αρχικά, το κοινό τους περιοριζόταν στους λάτρεις της ορειβασίας και της περιπέτειας, αλλά μετά την «κατάκτηση» της Αλάσκας ετοίμασαν μια διαδραστική παρουσίαση για τα σχολεία με τίτλο «Τα ψηλά βουνά του κόσμου». Μέσω αυτής, μαθητές του δημοτικού μαθαίνουν παίζοντας για την ορειβασία και την εξερεύνηση. Οι δύο φίλες κάνουν συχνά και power talks με θέμα όχι μόνο την ορειβασία αλλά και τη στοχοθέτηση, ώστε να μοιράζονται γνώσεις και εμπειρίες και με ανθρώπους που δεν ασχολούνται με την ορειβασία.

Τους ζητάμε να μας πουν γιατί θα παρακινούσαν κάποιον να ακολουθήσει το παράδειγμά τους. «Αν κάποιος αισθάνεται ότι δεν είναι ικανοποιημένος από την ζωή του και θέλει κάτι άλλο που δεν μπορεί να βρει, θα τον συμβούλευα να ασχοληθεί με τη ορειβασία», λέει η Βανέσα. «Η τέλος πάντων, να θέσει έναν προσωπικό στόχο που τον κινητοποιεί».

[Back to top](#)



Όσον αφορά τα διδάγματα που έχουν κρατήσει από τις περιπέτειές τους στα βουνά, η Χριστίνα μας λέει ότι έμαθαν να βλέπουν τα πράγματα από άλλη σκοπιά. «Πλέον αντιμετωπίζουμε από διαφορετική οπτική και με άλλο βαθμό σημαντικότητας κάποια γεγονότα ή καταστάσεις που παλιά μας άγχωναν, και γι' αυτό τα διαχειριζόμαστε αποτελεσματικότερα. Πώς μπορείς άλλωστε να αγχωθείς με ένα deadline στη δουλειά όταν έχεις ζήσει το υπέρτατο άγχος προσπαθώντας να κάνεις ένα βήμα πάνω από το απέραντο κενό;»

«Βουνό» η συγκέντρωση πόρων

Όπως μας εξηγεί η Βανέσα, ακόμη πιο δύσκολες και απαιτητικές από την προπόνηση, είναι οι οργανωτικές πτυχές της προετοιμασίας: υπάρχει πολλή δουλειά που πρέπει να γίνει για την οργάνωση κ^Α αποστολής, και εκεί τα απρόοπτα δεν είναι λίγα. Για την αποστολή στην Ωκεανία, λόγω των πολιτικών συνθηκών που επικρατούν στην Back to top

ακόμη και τόσο σύντομα πριν την αναχώρησή τους ανησυχούν μήπως ακυρωθεί. «Η συγκέντρωση πόρων όμως είναι βουνό από μόνη της», μας λέει γελώντας. «Είναι ένα εγχείρημα που χρειάζεται οικονομική υποστήριξη και για κάθε μια πόρτα που ανοίγει έχουμε χτυπήσει τουλάχιστον δέκα».



Για παράδειγμα, η ανάβαση στο Έβερεστ για μια αποστολή τριών ατόμων προϋποθέτει ένα budget 120.000-150.000 ευρώ. «Τα χρήματα αυτά στην Ελλάδα της κρίσης είναι δύσκολο να βρεθούν από έναν και μόνο φορέα» εξηγεί η Βανέσα. «Συνεπώς η συγκέντρωση των πόρων γίνεται πλέον ένα μεγάλο και περίπλοκο project, ενώ προσθέτει και τη μεγάλη ευθύνη ότι πρέπει να φανούμε αντάξιες των προσδοκιών των φορέων, εταιρειών αλλά και των ανθρώπων που μας υποστήριξαν». Η στήριξη που απολαμβάνουν έως τώρα είναι εντυπωσιακή, αφού πολυάριθμοι μεμονωμένοι άνθρωποι συνεισέφεραν μέσω της αντίστοιχης σελίδας του awomancanbe.com. Μεγάλος υποστηρικτής τους είναι η Samsung Electronics Hellas με το QuickDrive, ενώ [Back to top](#)

αποστολή στο Κάρστενς της Ωκεανίας συνεισφέρουν η Gerolymatos International και η Herbalife.



Γιατί όμως κάποιος να βοηθήσει την προσπάθειά σας, αντί να κάνει μια δωρεάν π.χ. σε ένα νοσοκομείο ή φιλανθρωπικό ίδρυμα, ρωτάμε. «Σαφώς οι ανάγκες είναι πολλές και η δική μας προσπάθεια δεν καλύπτει μια άμεση ανάγκη όπως η αγορά εξοπλισμού για ένα νοσοκομείο. Εκπληρώνουμε όμως ένα όραμα, που αποτελεί συλλογική έμπνευση και μπορεί να μας κινητοποιήσει σε ατομικό επίπεδο» απαντά η Βανέσα που σπεύδει να μας θυμίσει τη ρήση του Δαλάι Λάμα: «Για να μπορέσεις να κάνεις μια θετική πράξη θα πρέπει να έχεις ένα θετικό όραμα».

Άθλος ή hoax;

Τελικά ποιος κατέκτησε πρώτος τον Βόρειο Πόλο; Δέκα περιπτώσεις που κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι έκαναν κάτι που δεν έκαναν.

Δείτε το **media story**

[Back to top](#)



Γιάννης Γορανίτης

Γράφει για τεχνολογία, επιστήμη και ψηφιακή κουλτούρα σε περιοδικά, εφημερίδες και websites. Σπούδασε στο τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του ΕΚΠΑ και πρόσφατα ξεκίνησε ένα εντελώς άσχετο μεταπτυχιακό. Η συλλογή διηγημάτων «24» (Εκδόσεις Πατάκη) είναι το πρώτο του βιβλίο.

[Back to top](#)